

PROP DE VOSALTRES

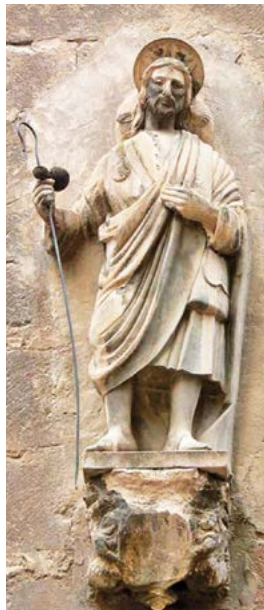
Sant Jaume i sant Ignasi

Estimats diocesans:

A la nostra diòcesi hi ha alguns aspectes coincidents amb aquests dos sants que van seguir Jesucrist, ja que sant Jaume i sant Ignasi tenen dos llocs molt significatius en la pietat del nostre poble. El primer, a la capella del Peu del Romeu en ple carrer Major de la ciutat de Lleida, per on passen i resen infinitat de devots; el segon, el nom i el lloc d'una parròquia d'un poblat barri de la nostra ciutat que vincula moltes famílies a les iniciatives comunitàries.

Els dos donen nom a un camí que és imatge de la mateixa vida cristiana i que acumula molts pelegrins fins al final del recorregut. El Camí de Sant Jaume n'és l'exponent més clar i més antic d'Europa. Des de l'Edat Mitjana infinitat de pelegrins han dedicat part del seu temps a recórrer un espai, amb diverses ramificacions i denominacions, que els condueix a Compostel·la, lloc on diu la tradició que hi ha la tomba de l'Apòstol. Alguns historiadors afirmen que és el primer embrió de la unió dels pobles europeus. Els pelegrins tenen diverses motivacions a l'hora d'iniciar el recorregut: culturals, físiques, psicològiques i, per descomptat, religioses. Aquest camí també passa per Lleida i en la nostra diòcesi hi ha senyals que l'indiquen. Aquest Any Sant Compostel·là —en què la festa cau en diumenge— es reforcen aquests senyals.

El Camí Ignasià és molt més recent, perquè sant Ignasi va viure al segle XVI i sant Jaume al segle I. La peregrinació, que té gairebé 700 quilòmetres de recorregut entre la casa natal de sant Ignasi i la Cova de Manresa, travessa cinc

Sant Jaume

Sant Ignasi

Comunitats Autònomes, que han arribat a un acord per impulsar-ne i promoure'n accions conjuntes de gestió, promoció i difusió. L'objectiu és oferir una experiència espiritual de peregrinació al segle XXI seguint el procés interior pel qual Déu va conduir el pelegrí Ignasi i celebrar l'Any Jubilar amb motiu de la seva conversió.

S'ofereix com un espai de trobada amb Déu i la possibilitat d'un major creixement espiritual. La referència als seus Exercicis Espirituals és el fonament teòric de l'acció transformadora que es complementa amb el silenci en caminar i la interioritat del missatge. Aquest camí també passa per la nostra ciutat i per moltes poblacions de la nostra diòcesi, des de ponent fins a llevant.

La Companyia de Jesús, que regenta la parròquia de Sant Ignasi de Loiola i el Col·legi Claver a Raimat, impulsa aquest nou recorregut amb la convicció de la seva vàlua i profit espiritual.

Per als cristians són dos personatges molt importants perquè van influir en la cultura occidental, però molt més importants pel model de seguiment de l'amic i mestre Jesús. També per la fortalesa i la constància que manifesten en la predicació del missatge cristià, vàlid per a totes les èpoques de la història i ple de sentit de vida i de felicitat per a aquells qui el descobren.

Units també per la proximitat de la seva celebració, recordem sant Jaume i celebrem la seva festa el dia 25 de juliol i, sant Ignasi, el dia 31. El primer, amb el popular romiatge, anomenat «dels fanalets», amb gran assistència de nens pels carrers de Lleida; i el segon, amb diverses celebracions parroquials que consoliden la comunitat i encoratgen la sensibilitat cristiana de l'entorn.

Els dos sants van iniciar el camí de la vida i, en un moment determinat, es van trobar amb el Senyor que els va canviar els passos per fer més autèntica i més caritativa la seva existència en aquest món. Segueix present la invitació perquè cadascun de nosaltres pugui fer l'experiència d'un dels dos camins. O tots dos. Això us canviarà el cor.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Les Llars del Seminari impulsen el projecte «Col·labora amb un habitatge»

Les Llars del Seminari han engegat el projecte «Col·labora amb un habitatge» per donar vida als habitatges buits.

Actualment, les Llars del Seminari es troben amb moltes dificultats per trobar un pis en el mercat privat per a aquelles famílies que finalitzen la seva estada a la iniciativa.

Això ha generat la necessitat de crear un nou projecte. Si teniu o coneixeu algú que disposi d'un

pis i el pugui llogar a un preu assequible, contacteu amb les Llars del Seminari. L'entitat demana ajudar a donar vida als habitatges que es troben buits i a poder garantir la sortida de les famílies que han demostrat les seves competències durant tot el seu procés al projecte.

Si voleu col·laborar podeu contactar amb les Llars als tels. 630 541 224 / 973 300 281 i a direccio@llarsdelseminari.org

COL·LABORA AMB UN HABITATGE
Donem vida als habitatges buits

Teniu o coneixeu algú que tingui un pis disponible i el vulgui llogar a un preu assequible?

Les famílies que finalitzen el seu procés a les Llars del Seminari es troben amb dificultats per poder accedir a un pis del mercat privat.

CERCA DE VOSOTROS

Santiago
y san Ignacio

Queridos diocesanos:

Algunos aspectos se dan en nuestra diócesis que coinciden con estos dos santos que siguieron a Jesucristo. Santiago y san Ignacio tienen dos lugares muy significativos en la piedad de nuestro pueblo. El primero, la capilla del Peu del Romeu en plena calle Mayor de la ciudad de Lleida, por donde pasan y rezan infinidad de devotos; el segundo con la denominación de una parroquia de un populoso barrio de nuestra ciudad que vinculan a muchas familias a las iniciativas comunitarias.

Los dos dan nombre a un camino que es imagen de la propia vida cristiana y que acumulan muchos peregrinos para llegar hasta el final del recorrido. El Camino de Santiago es el exponente más claro y más antiguo de Europa. Desde la Edad Media infinidad de peregrinos han dedicado parte de su tiempo a recorrer un espacio, con varias ramificaciones y denominaciones, que les conduce a Compostela, lugar donde dice la tradición que está la tumba del Apóstol. Algunos historiadores afirman que es el primer germen de la unión de los pueblos europeos. Diversas motivaciones se dan en los peregrinos para iniciar el recorrido: culturales, físicas, psicológicas y, por supuesto, religiosas. Este camino pasa por Lleida. En nuestra diócesis hay señales que lo indican. Y se refuerza en este Año Santo Compostelano, que coincide su fiesta en domingo.

El Camino Ignaciano es mucho más reciente puesto que san Ignacio vivió en el siglo XVI y Santiago en el siglo I. La peregrinación, que tiene casi 700 kilómetros de recorrido entre la casa natal de san Ignacio y la Cueva de Manresa, atraviesa cinco Comunidades Autónomas que han llegado a un acuerdo para impulsar y promover acciones conjuntas de gestión, promoción y difusión del referido camino. El objetivo es ofrecer una experiencia espiritual de peregrinación en el siglo XXI siguiendo el proceso interior por el que Dios condujo al peregrino Ignacio y celebrar el Año Jubilar con motivo de su conversión. Se ofrece como un espacio de encuentro con Dios y la posibilidad de un mayor crecimiento espiritual. La referencia a los Ejercicios Espirituales de san Ignacio es el fundamento teórico de la acción transformadora que se complementa con el silencio en el caminar y la interioridad del mensaje. También pasa por nuestra ciudad y por muchas poblaciones de nuestra diócesis, desde el oriente hasta el occidente. La Compañía de Jesús, que regenta la parroquia de San Ignacio de Loyola y el Colegio Claver en Raimat, impulsa este nuevo recorrido con la convicción de su bondad y provecho espiritual.

Para los cristianos son dos personas muy importantes que influyeron en la cultura occidental pero mucho más importantes por el modelo de seguimiento del amigo y maestro Jesús. También por la fortaleza y la constancia que manifiestan en la predicación del mensaje cristiano, válido para todas las épocas de la historia y lleno de sentido de vida y de felicidad para aquellos que lo descubren.

Santiago tiene su recuerdo y su fiesta el día 25 de julio y san Ignacio, el día 31. Unidos también por la proximidad de su celebración. El primero con una popular romería, llamada «dels fanalets» con gran asistencia de niños por las calles de Lleida y el segundo con diversas celebraciones parroquiales que consolidan la comunidad y alientan la sensibilidad cristiana del entorno.

Los dos santos iniciaron el camino de la vida y, en un momento determinado, se encontraron con el Señor que les cambió los pasos para hacer más auténtica y más caritativa su existencia por este mundo. Queda en pie la invitación para que cada uno de nosotros pueda realizar la experiencia de uno de los dos caminos. O los dos. Eso les cambiará el corazón.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Festa patronal i cloenda
dels aniversaris de la parròquia
de Sant Joan Baptista

La parròquia de Sant Joan va celebrar, el 24 de juny, la seva festa patronal amb una eucaristia presidida pel bisbe Salvador concelebrant amb Mn. Jaume Pons i Mn. Joan Ramon Ezquerro, rectors de la parròquia, i fra Joaquín Recasens, guardià del santuari de Sant Antoni de Pàdua.

La missa es va iniciar amb unes paraules de Mn. Jaume indicant que se celebrava en honor al patró de la parròquia «a qui hem d'imitar» i, també, com a cloenda dels aniversaris de Sant Joan

amb «un agraïment als qui han conformat la parròquia en temps passats, han participat en les eucaristies i han viscut la seva fe en família».

El Bisbe també va recordar el Patronat de Sant Joan Baptista a la diòcesi de Lleida i va fer una homilia catequètica sobre el precursor de Jesús, molt admirat per la seva coherència de vida, austeritat i humilitat, i que sempre assenyalava el Crist: «Jesucrist és el centre de tot, també de la vostra parròquia. Que sigui sempre una

comunitat acollidora i visqui la fraternitat perquè pugui anunciar Jesús i el Senyor visqui sempre al centre de les vostres famílies.»

La missa es va oferir en memòria de Mn. Joan Mora, tan estimat i recordat. La consagració de les formes es va fer amb el copó obsequi d'un feligrès anònim que el Bisbe havia beneït a la sagristia abans de la celebració. A badada l'eucaristia, una vintena de nens i nenes de la Catequesi van fer una simpàtica representació de la vida de sant Joan Baptista.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

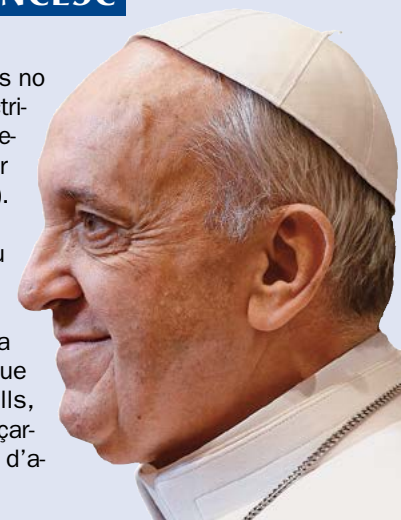

@Pontifex: «En aquest món, que ha desenvolupat les tecnologies més sofisticades, hi ha encara per desgràcia tants nens en condicions inhumanes, explotats, maltractats, esclavitzats, pròfugs. De tot això ens avergonyim avui davant de Déu» (16 d'abril).

@Pontifex: «Només l'amor de Jesús transforma la vida, sana les ferides més profundes i ens allibera dels cercles viciosos de la insatisfacció, de la ira i de la lamentació» (17 d'abril).

@Pontifex: «Ser cristians no és abans de res una doctrina o un ideal moral, és la relació viva amb el Senyor Ressuscitat» (18 d'abril).

@Pontifex: «Per a Déu, tu ets aquesta petita moneda que el Senyor no es resigna a perdre i cerca sense parar: vol dir-te que ets preciós als seus ulls, únic. Ningú pot reemplaçar-te en el cor de Déu» (20 d'abril).

El jesuïta lleidatà Àlvar Sánchez celebra els seus vots perpetus al Col·legi Claver

El passat diumenge 20 de juny, l'església gran del Col·legi Claver a Raïmat (Lleida) va respirar Companyia de Jesús a ple pulmó. Àlvar Sánchez va realitzar els seus últims vots a la Companyia de Jesús.

Tot i ser unes 250 persones, va ser una celebració molt íntima, molt familiar, amb molta bellesa, amb molt d'amor a Jesús. La Companyia de Jesús a Lleida es veia beneïdament envaïda pels familiars i amics de l'Àlvar de més enllà de Lleida, amb Enric Puiggròs, delegat dels jesuïtes a Catalunya, amb els companys jesuïtes de la comunitat de l'Àlvar a Nador, i amb el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, que va voler acompanyar-nos en aquesta celebració.

Cada detall contribuïa a aquest ambient especial, senzill, emotiu, alegre i profund. La forma senzilla del bisbe Salvador de presidir la celebració; la música preciosa, amb cants de Fer Sánchez de Ocaña, compostats durant un viatge d'educadors de l'escola a Nador; l'homilia d'en Roger, gran amic de

l'Àlvar; les peticions per la Delegació de Migracions de Nador, per l'Àlvar, per les vocacions, i pel col·legi; les paraules de José Luis Vázquez, company de Nador; o la icona de la Mare de Déu de Marroc.

Dia de gran alegria per a la Companyia i per a tanta gent que ens estima: si es pot dir així, l'Àlvar ja no pot ser més nostre que ara. Que ens segueixi ajudant, amb la se-

va vida, a apropar-nos a un Jesús que ens condueix a les fronteres.

Nascut el 1974, l'Àlvar va entrar a la Companyia de Jesús el 1997 i la seva trajectòria l'ha portat a diversos països africans com la República Democràtica de Congo, Rwanda o el Sudan del Sud. Actualment treballa a la Delegació diocesana de Migracions de Nador, al Marroc.

Jesuites.cat

Camp de Treball per a joves de Càritas, Arrels-Sant Ignasi i Magis

Càritas Diocesana de Lleida, Arrels-Sant Ignasi i Magis (pastoral de Jesuïtes d'entre 18 i 30 anys) impulsen aquest any, per primer cop a Lleida, un camp de treball amb el lema «Servir+Lleida».

Es tracta d'una experiència de comunitat en servei amb perso-

nes en situació de vulnerabilitat. Es portarà a terme a Raïmat entre el 31 de juliol i el 14 d'agost i està destinat a joves d'entre 21 i 30 anys.

El cost de l'experiència és de 225 €, que inclou l'allotjament, el menjar i els desplaçaments interns. Hi ha possibilitat de beques.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-6 / Mt 12,38-42]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Mojà.

20. ■ Dimarts [Ex 14,21-15,1 / Sl: Ex 15,8-17 / Mt 12,46-50]. Sant Elies, profeta (s. IX aC); santa Margarida, vg. i mr.; sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova;

santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ex 16,1-5-9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i dr. de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ Dijous [Ct 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeble de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. □ Divendres [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jo 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia, 1303 - Roma, 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Conegunda, rel. franciscana.

24. ■ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. **Urgell:** ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys, mrs. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg.

i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Diumenge vinent (lit. hores: tot propi de la solemnitat) [Fets 4,33; 5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

REFLEXIONS

«Veniu... I reposeu una mica»

Per vacances s'ha convertit, als nostres dies, en un dret i gairebé una necessitat. El ritme de vida que avui porta la nostra societat fa gairebé imprescindible gaudir d'uns dies de descans, desconnectar de l'activisme desmesurat. Quan hi hagut un sobreesforç en el treball caldrà recuperar energies. Moltes vegades, per a aquest descans cerquem la novetat d'altres llocs i ambients que no són els nostres habituals.

Al mateix temps, en parlar de vacances, no podem quedar-nos solament en la dimensió del descans, cal valorar l'oportunitat d'enriquiment que comporten per a les persones les diverses activitats que hi podem fer.

En el cor de l'estiu, l'evangeli d'avui recull la invitació de Jesús als seus deixebles, per anar-se'n de vacances. «*Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica. Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar.*»

Els deixebles tornaven d'una missió especial a la que els havia enviat Jesús. Venien cansats però contents. Volien explicar a Jesús tot el que havien fet i ensenyat. Però la gent que va i ve no els deixa tranquils. I Jesús cerca una estratègia: marxar tots sols en la barca, cap a un indret més tranquil. Hi van tots junts, com una família; no cadascú pel seu compte.

Però els projectes li van fallar a Jesús. Diu l'evangeli que «*algú els veié... molts ho van saber... una multitud els espera...*». Remarco el sentit progressiu de la frase: algú que ho veu en parla; quan se'n parla molts ho saben; quan molts ho saben, tots hi van.

I es planteja el dilema: què val, el projecte inicial del descans o la novetat d'aquella multitud que els espera? La resposta és clara: amb una compassió que no es queda en sentimentalismes inoperants es posà a instruir-los llargament.

És una lliçó per a tots: les vacances són un temps per enfortir el cos i l'esperit. El dret legítim al propi descans no és excusa per oblidar les nostres obligacions: d'ajudar el qui ho necessita; de fomentar els valors de convivència i vida familiar; d'enriquir el nostre esperit amb una bona lectura o amb l'admiració de la naturalesa; de respectar el nostre cos i el dels altres; de viure i celebrar la nostra fe.

Així, en el retorn manifestarem no la pena d'un do exhaurit sinó la joia d'un temps aprofitat.

Bones vacances per a tots.

Mn. Ramon Sàrries

Diiumenge XVI de durant l'any (B)

COMENTARI

«Es posà a instruir-los llargament»

Una de les imatges més conegudes de Jesús és de pastor, de bon pastor. L'evangeli ens presenta Jesús amb els apòstols: aquests acaben de venir de fer la seva experiència de predicació. Jesús els vol portar a un lloc tranquil: *Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica*. Vol compartir l'experiència dels seus deixebles; busca un lloc de repòs; vol fer una mica de vacances amb ells: *veniu tots sols*, ha dit. Però què passa? Doncs que la gent té ganes d'escoltar la paraula de Déu. I Jesús ho veu: *Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor*. Què farà Jesús? El seu cor compassiu el porta a ensenyar a aquestes ovelles sense pastor. Els seus plans amb els apòstols? Queden en segon lloc: primer són aquelles ovelles. I Jesús els ensenya, però no de qualsevol manera, no ràpidament per sortir del pas, no són unes paraules perquè quedin tots tranquils, no: *es posà a instruir-los llargament*, sense presses: Anteposa el bé d'aquella multitud als propis interessos i als propis plans. Fa realitat les paraules de Jeremies: *Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les ni en mancarà cap*. Jesús fa tot el contrari dels pastors denunciats per Jeremies: *Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat*. En canvi el Senyor alimenta les seves ovelles amb la seva paraula.

Jesús com a bon pastor vol un ramat ben unit, amb bona harmonia: *Ell de dos pobles n'ha fet un de sol; ha posat la pau entre tots els dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell*. Això no és fàcil, però ja veiem com Jesús busca primer que tot el bé de les ovelles, fins i tot al preu de la pròpia vida: *Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat*. Per això, diu sant Pau, *ha vingut a portar la bona nova de la pau*. I no es cansa mai de predicar, de portar la bona nova d'una humanitat renovada. Aquesta és també la nostra tasca: treballar per una humanitat unida, sense enemistats, en pau, en bona harmonia de tots els homes i dones.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esfereir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.» Venen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: «El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs. / Per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses, però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort a la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la bona nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols a un lloc despoblat i reposeu una mica.» Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni per menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 23,1-6)

¡Ay de los pastores que dispersan y dejan que se pierdan las ovejas de mi rebaño! —oráculo del Señor—. Por tanto, esto dice el Señor, Dios de Israel a los pastores que pastorean a mi pueblo: «Vosotros dispersasteis mis ovejas y las dejasteis ir sin preocuparos de ellas. Así que voy a pedir os cuentas por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las apacienten, y ya no temerán ni se espantarán. Ninguna se perderá —oráculo del Señor—. Mirad que llegán días —oráculo del Señor— en que daré a David un vástago legítimo: reinará como monarca prudente, con justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y le pondrán este nombre: «El-Señor-nuestra-justicia.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora, gracias a Cristo Jesús, los que un tiempo estabais lejos estáis cerca por la sangre de Cristo. Él es nuestra paz: el que de los dos pueblos ha hecho uno, derribando en su cuerpo de carne el muro que los separaba: la enemistad. Él ha abolido la ley con sus mandamientos y decretos, para crear, de los dos, en sí mismo, un único hombre nuevo, haciendo las paces. Reconcilió con Dios a los dos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, a la hostilidad. Vino a anunciar la paz: paz a vosotros los de lejos, paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre por medio de él en un mismo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús, y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros a solas a un lugar desierto a descansar un poco». Porque eran tantos los que iban y venían, que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a solas a un lugar desierto. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y se compadeció de ella, porque andaban como ovejas que no tienen pastor; y se puso a enseñarles muchas cosas.